

Gelişi Belirsiz Sevdam

– muhammed-yal · 07 Temmuz 2010

Sensizliğin yağmurlarında kimsesiz düşlerimle arşta oyunlar oynuyorum
Bazen sayıklamalar tutuyor
Dudaklarım kendi kendine yırtıyor yüreğini
Her düştüğüm toprak zerresinde kendime ait bir alıntı yapıyorum
Kuş seslerini daha iyi anlamaya başladım
Çünkü artık bende yalnızım

Takvimlerin sararmış köşelerinde bugüne ait önemli bir not değilsin
Ama genede hatırlıyorum gidişini
Her gün ayrıldığı sabahın provasını yaparcasına uyanıyorum
İçimi kemiren bu gönül mektebinde ben hep sınıfta kalıyorum
Küflenmiş bulutların arasında şimal yıldızını arıyorum
Bu gecede uyku haram gözlerinde
Gitmek ne kadar çok yakışıyorsa bir insana
Gidenin arkasından tutulan bu yas ne kadar aykırı aşk'a
Sözlerimin hep bir tarafından tutunca sen çıkıyorsun karşıma
Sanki bir körebe oyununda seni tutuyorum
Gözlerim hiç görmüyor ama

Hani uzatsan ellerini toprağa yeni düşmüş bir yağmur gibi
Fidana can verircesine
Sararmış bir yaprağın en yeşil tarafından tutarak
Göklerde vuslatını dert etmiş bir kuşun gagasında
Adını duyarak
Hani uzatsan ellerini , bir melek tebessümünde
Nefesin çarpsa yüzüme ve nefesim dursa
Düşsem seninle aynı toprağa
Tek bir musalla taşında iki kişilik bir mezar
Cennetten alıntı bir güzellik gibi gözlerinde tutsam
Bu aşkta bütün mesuliyet bana ait

Gök gürültüsünden koşan yağmuru biliyorsam
Ateşi söndürmeye gücüm var demektir
Eğer gidişini görüyorsam
Gelişine şahit olacağım biliyorum

Her aşkın gidişini de gelişini de seninle seviyorum
Şimdi kanatlıysa gökyüzü
Kalbimden başka bir yerde arıyorum inan seni
Güle güle geliş belirsiz sevdam
Güle güle . . .

Muhammed Yalçınkaya

/...

sensiz geçen bütün geceleri gölgelerime kolye yaptım
dalgalar sırtında ince bir düşüncenin muskasında yazılan arap saçı bir derttin
kırılgan düşlerimin en asi taraflarından tutulmuş
siyah bir düştüm
ellerimi masallarımın tuttum
ve kaybolduğum her gününe
bir yağmur diledim ve bütün gözyaşlarımı sakladım
bir gün
bende yağmursuz döküleceğim yüzüne
ve damlayan her damlada kaybolacağım
seninle

Ağlak bir mevsimin kayıp kentinden yazıyorum sana //

Gece yırtıyor dudaklarımı ve sen dökülürsün kan kırmızı . Gözlerin gene ölüm kokuyor düşlerimde ...

Muhammed Yalçınkaya

\...